

Informatieve vraag van raadslid Staf Wouters aan schep en Lauwers i.v.m. bodemverontreiniging te Hoboken – BRC KO 22 mei 2008

Sinds het begin van de maand maart 2004 konden de bewoners van de Jan Van De Wouwerstraat 32 te Hoboken een verontreiniging van het grondwater vaststellen. Na het inschakelen van de politie konden deze ter plaatse vaststellen dat er inderdaad een verontreiniging was, en kon men zien dat er een stookoliefilm op het grondwater dreef. Eind maart 2004 werd er dan door de bewoners nogmaals verontreiniging vastgesteld en ditmaal op het wateroppervlak van de siervijver achteraan gelegen in hun tuin. Hier kon men ook vaststellen dat er een stookoliefilm op het wateroppervlak dreef. Uiteindelijk werd er dan contact opgenomen met OVAM dat de opdracht gaf aan een erkende bodemsaneringsdeskundige, nl ECOLAS N.V., om een bronbepaling uit te voeren. Volgens de bronbepaling uitgevoerd door hogervernoemde deskundigen bleek dat de oorzaak van de verontreiniging lag bij een verwijderde stookolietank gelegen op het terrein aan de Jan Van De Wouwerstraat 30, nl de naaste geburen van hogergenoemde bewoners en tevens de vaststellers van de verontreiniging.

Op basis van het beschrijvend bodemonderzoek van 27 oktober heeft OVAM dan geoordeeld dat er een nieuwe bodemverontreiniging voorkomt, die de bodemsaneringsnormen overschrijdt en een ernstige bedreiging vormt voor de volksgezondheid.

Begin 2005 dient dan de overtreder een bodemsaneringsproject in bij OVAM.

Op 10 juni ontvangen de bewoners van nr.32 de modaliteiten van het project. Hierop dienen deze dan prompt een bezwaar in op basis van een aantal feiten.

Toch heeft OVAM het bodemsaneringsproject conform verklaard. Dit werd trouwens per aangetekend schrijven op 24 augustus 2005 bevestigd aan de bewoners van nr.32.

M.a.w. er werd door OVAM geen rekening gehouden met de bezwaren geuit door de verzoekers.

Tegen deze beslissing van OVAM tekenden de bewoners dan terug beroep aan.

Dit beroep werd trouwens op 22 november 2005 ontvankelijk en gegrond verklaard door de bevoegde minister in een ministrieel besluit. De beslissing van OVAM werd opgeheven.

Op 24 maart 2006 werd dan een tweede bodemsaneringsproject ingediend. Ook hier werden bezwaren tegen ingediend. Weer verklaarde OVAM het tweede bodemsaneringsproject conform en werd dit per aangetekend schrijven medegedeeld aan de bewoners van nr. 32 op datum van 30 juni 2006.

Prompt werd er weer beroep aangetekend en net als de eerste keer werd het beroep ontvankelijk en gegrond verklaard.

Dit spelletje is zo driemaal gespeeld en op dit moment is men zelfs al bezig aan een vierde (!) bodemsaneringsproject. Er vanuit gaande dat dit misschien wel een zaak is voor een hogere overheid, waarbij ik me dan wel op het niveau van de stad afvraag, hoe wij als stadsbestuur reageren op het gebied van woonkwaliteit en volksgezondheid naar onze inwoners toe, zou ik hier durven stellen dat het inschakelen van een milieu-inspecteur hier wel op zijn plaats zou kunnen zijn.

Tot slot kan ik me niet inbeelden wat OVAM bezielt om reeds drie maal in hetzelfde scenario te stappen?

Daar deze voor de benadeelde bewoners een zaak is die intussen al vier lange jaren aansleept, heb ik daarom volgende vragen :

- Heeft de schepen weet van deze problematiek?
- Hoever draagt de bevoegdheid van de stad binnen deze problematiek?
- Is de schepen bereid om een bemiddelende positie in te nemen?
- Is het sturen van een milieu-inspecteur hier niet aangewezen?

Staf Wouters
gemeenteraadslid